

обмеження щодо управлінських рішень органів влади. При цьому такі вимоги стосуються процесу та технологій прийняття рішень. У технологічному аспекті, згідно регламенту, процес прийняття управлінських рішень є певною та безперервною в часі послідовністю дій, які об'єднані у відповідні етапи стосовно якісного змісту та однорідності тих операцій, що необхідні для їхнього здійснення. В сучасних умовах розвитку децентралізаційних процесів особливої уваги потребують такі недостатньо або цілком неврегульовані сьогодні процедури управлінської діяльності в органі місцевого самоврядування, як: координування та організація спільної діяльності всіх органів влади у питаннях розв'язання економічних та соціальних проблем територіального розвитку; погодження та візування управлінських документів; розгляд та розв'язання спорів між органами виконавчої влади (і посадовими особами); підвищення ефективності та результативності реалізації прийнятих управлінських рішень; стандартизація та регламентація управлінської діяльності тощо.

Використані джерела

1. Про місцеве самоврядування. Закон України (зі змінами від від 09.02.2017 № 1850-VIII) – [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.rada.gov.ua/>
2. Мороз О. Ефективність публічного управління у виконавчих органах місцевого самоврядування / О.Мороз – Економіка і організація управління – № 3 (23) . – 2016
3. Бакуменко В.Д. Формування державно-управлінських рішень: проблеми теорії, методології, практики: монографія / В.Д. Бакуменко та ін. – К.: Вид-во УАДУ, 2000. – 328 с.
4. Муніципальний менеджмент: навч. посібник / Монастирський Г.Л., Мельник А.Ф., Дудкіна О.П. – Тернопіль, ТНЕУ, 2009. – 420с.

Королькова Анастасія, Середюк Юлія

(науковий керівник: д.е.н., професор кафедри менеджменту та публічного управління Микитюк П. П.)

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Призначення та роль організаційного механізму реалізації інвестиційних проєктів розкривається шляхом врахування впливу чинників зовнішнього та внутрішнього середовища на процес його впровадження. Скорочення обсягів залучення інвестиційних ресурсів промисловими підприємствами в Україні, зумовлено недосконалістю чинного законодавства, порушенням договірних зобов'язань, відсутністю ефективної системи страхування ризиків, коливанням курсу валюти, зростанням інфляції, нераціональним розподілом інвестиційних ресурсів між галузями економіки, складною економічною ситуацією в державі, зношенням основних засобів, зниженням ліквідності інвестицій, скорочення

інвестиційної привабливості підприємств. Виконані дослідження дали змогу розвинути класифікацію чинників впливу на формування та функціонування організаційно-економічного механізму реалізації інвестиційних проектів, за якою здійснюється поділ чинників на: регульовані (маркетингові, інвестиційні, інноваційні, фінансові, технологічно-виробничі, інформаційні, трудові, часові, захисні, організаційні, сировинні) і нерегульовані (економічні, політичні, правові, соціальні, інформаційні, технологічні, організаційні, екологічні). Дана класифікація створює підґрунтя щодо підвищення ефективності механізму, своєчасного врахування та усунення дії загроз і ризиків на процес реалізації інвестиційного проекту [1].

Передумовою підвищення інвестиційної активності є розробка та впровадження організаційно-економічного механізму реалізації інвестиційного проекту. Тому необхідно удосконалити організаційно-економічний механізм реалізації інвестиційного проекту на промислових підприємствах, який базується на сукупності взаємопов'язаних елементів, методів, що дає змогу обґрунтувати нові джерела та форми спрямування інвестиційних ресурсів, розподілити інвестиції між більш прибутковими інвестиційними проектами з погляду інвестора, модернізувати виробництво, оновити застаріле обладнання більш прогресивним.

Основною передумовою досягнення сформованих цілей інвестиційного проекту є взаємодія всіх складових елементів організаційно-економічного механізму, а також визначення заходів щодо пристосування до загроз інвестиційного ринку. Крім того, механізм реалізації інвестиційних проектів є ефективним, раціональним, системним лише за умови взаємодії підприємства з інвесторами, постачальниками, посередниками, органами державної влади та представниками місцевої влади, тобто зовнішнім і внутрішнім оточенням.

Ефективність функціонування механізму залежить від організаційно-економічних складових, до яких відносять: інструменти; важелі; підсистеми. Основними складовими організаційно-економічного механізму реалізації інвестиційного проекту є організаційні, мотиваційні та економічні інструменти.

Формування організаційно-економічного механізму реалізації передбачає вивчення його видів: етапи функціонування підсистеми контролінгу управління споживчим капіталом запропонували; схему функціонування організаційно-економічного механізму інвестування; модель організаційно-економічного механізму інвестиційно-інноваційного розвитку; етапи формування інвестиційного проекту; етапи управління конкурентоспроможністю; алгоритм управління інтелектуальним капіталом [2].

Використання організаційно-економічного механізму реалізації інвестиційного проекту на промисловому підприємстві, який ґрунтується на методах, принципах, функціях, інструментах, важелях. Запропонована методологія складається з етапів, яких доцільно дотримуватися у зазначеній

послідовності, що дозволить оцінити загрози інвестиційного ринку та досягнути очікуваного ефекту, налагодити стабільність інвестиційної діяльності, зростання інвестиційного потенціалу, що сприятиме залученню інвестиційного капіталу, впровадженню інвестиційних проєктів та, як результат, фінансовому оздоровленню підприємства.

Важливою складовою організаційно-економічного механізму реалізації інвестиційного проєкту на промислових підприємствах є використання принципів даного механізму. На підставі проведеного дослідження, систематизовано та доповнено принципи організаційно-економічного механізму, які поділені на первинні (інвестиційного розвитку, залучення інновацій, альтернативності та ефективності, послідовності, цільової спрямованості, адаптації до загроз інвестиційного ринку, надійності, нормативно-правового регулювання, раціонального використання ресурсів) та вторинні (взаємодії учасників інвестиційного проєкту, професіоналізму експертної групи, корегування та контролю, управління експертною групою, комплексності та системності, безперервності, взаємодії складових елементів організаційно-економічного механізму, гласності). Використання первинних принципів дозволяє організувати процес формування організаційно-економічного механізму, визначити компоненти даного механізму.

Використані джерела

1. Микитюк П. П. Інвестиційно-інноваційний менеджмент [Текст] : навч. посіб. / за заг. ред. П. П. Микитюка. – Тернопіль : Економічна думка, 2015. – 452 с.
2. Микитюк П. П. Управління проєктами [Електронний ресурс] : навч. посіб. / П. П. Микитюк, В. Я. Брич, Т. Л. Желюк [та ін.] ; під ред. П. П. Микитюка. – Тернопіль : ТНЕУ, 2017. – 320 с.

Костюк Оксана

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри
фінансів ім. С. І. Юрія Русін В. М.)

БЮДЖЕТНІ ІНВЕСТИЦІЇ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ БЮДЖЕТНИХ ПРОГРАМ

На сьогодні гостро постає питання збереження економічної стабільності, конкуренто-спроможності, посилення впливу фінансової системи України на досягнення високих показників соціально-економічного розвитку. При цьому фундаментальним фактором розвитку та стабілізації фінансового сектору є макроекономічна ситуація в країні.

Однією з функцій бюджетної системи є економічне регулювання: визначення джерел, методів та інструментів залучення коштів до бюджету і напрямів їх витрачання для досягнення визначених цілей економічної політики,